

efter udløbet af 3 år regnet fra datoen for udbetaling af den nævnte afløsningssum.

Stk. 2. Det i stk. 6 omhandlede beløb samt den i stk. 7 omhandlede afløsningssum beregnes under hensyntagen til den i medfør af § 32 på udbetalingens tidspunkt gældende regulering.

Stk. 10. Såfremt direktoratet med henblik på en bedring af rentenyderens erhvervs-mæssige eller økonomiske forhold skønner det formålstjenligt, kan der samtidig med udbetalingen af den i stk. 1, nr. 1, omhandlede rente udbetales et forskudsbeløb svarende til højst 3 års rente. Forskudsbeløbet skal tilbageholdes i den fremtidige rente efter nærmere i hvert enkelt tilfælde fastsatte regler. Såfremt den i stk. 7 omhandlede afløsningssum forfalder til udbetaling, skal eventuelt resterende forskudsbeløb afregnes heri.

§ 24. Tilkommer der i anledning af et under nærværende lov hørende ulykkestilfælde den skadelidte eller de efterladte pension eller anden årlig ydelse fra staten, har han eller de kun krav på det beløb, hvormed erstatningen overstiger værdien af den del af pensionen eller den årlige ydelse, der er tilvejebragt for statens midler. Direktoratet afgør, om og hvor stort et overskydende beløb der fremkommer. Når omstændighederne taler derfor, kan direktoratet bestemme, at der fra erstatningen vil være at fradrage et mindre beløb end efter reglen ovenfor, dog mindst værdien af det for statens midler tilvejebragte beløb, hvormed pensionen eller den årlige ydelse er forhøjet udover den pension, der svarer til tjenesteaalderen. Såfremt pågældende ved ulykkestilfældets indtræden havde opnået en ved hans tjenestetids længde begrundet ret til fuld pension, sker der dog intet fradrag i den ham i henhold til nærværende lov tilkommende erstatning. Det samme gælder forsikrede, der beskæftiges af kommuner, hvis bestyrelser med hensyn til pension eller understøttelse har fastsat regler, der efter indhentet erklæring fra direktoratet er godkendt af indenrigsministeren eller pågældende amtsråd.

Stk. 2. Har en rentenyder ikke hævet renten i et helt år eller længere, hjemfalder det uhævede beløb til statskassen, medmindre lovlig forhindring senere bevises.

§ 25. Det påhviler en rentenyder at meddele direktoratet underretning om enhver forandring i hans forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af renten, ligesom direktoratet skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder.

Stk. 2. Direktoratet er bemyndiget til at indkalde rentenyder til kontrol. For så vidt rentenyderen, vanskeliggør direktoratets undersøgelser, kan direktoratet, når det anser det for sandsynligt, at afgørelsen vil komme til at gå ud på, at renten skal inddrages eller nedsættes, midlertidig standse udbetalingen af renten helt eller delvis. Udgifterne til kontrol afholdes af direktoratet.

Stk. 3. Hvis en rentenyder mod bedre vidende, jfr. stk. 1, uberettiget har oppebåret rente i henhold til nærværende lov, vil det beløb, der med urette er oppebåret, efter socialministerens nærmere bestemmelse være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dødsbo.

Stk. 4. Skønner direktoratet, at de omstændigheder, der har været bestemmende for fastsættelsen i invaliditetsrenten, har forandret sig i væsentlig grad, bliver renten af forhøje, nedsætte eller inddrage under hensyn til de indtrufne forandringer. Sådan genoptagelse til revision af invaliditetsrenten kan dog ikke finde sted, når der er forløbet 5 år efter rentens første fastsættelse, medmindre direktoratet i det enkelte tilfælde skønner, at den endelige invaliditetsgrad ikke kan fastsættes på det pågældende tidspunkt; i så fald fastsætter direktoratet inden udløbet af nævnte periode en frist for genoptagelse af sagen til endelig afgørelse.

§ 26. Bliver direktoratet, f. eks. gennem meddelelser fra andre myndigheder, rentenyderens pårørende eller andre private, opmærksom på, at en rentenyder ikke bør have dispositionsret over den ham tilkendte rente, træffer det efter en betryggende undersøgelse af forholdet bestemmelse om, på hvilken måde renten skal komme pågældende til gode, idet det om fornødent drager omsorg for, at rentenyderen umyndiggøres, jfr. herved reglerne i lov om umyndighed og værgemål af 30. juni 1922 §§ 2-3, 38 og 46, eller at der på anden måde gribes ind efter lovgivningens regler, jfr. kap. XVIII i lov om offentlig forsorg.